

EL DEMÓCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Les coses clares MALVATS!!

Amb la mala fè característica, apresada en l'escola de la plaça de la Cucurulla, la genteta de «Gent d'Arà» diu que nosaltres perseguírem als organitzadors del míting separatista celebrat el dia de la Mare-de-Déu.

Podem demostrar tot el contrari a les seves afirmacions, ja que primerament s'els va oferir per a que tinguessin local apropiat.

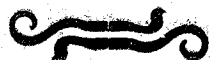
Tenim notícies concretes del que va passar, i podem afirmar que pel senyor Amigó fou demanat un local per a celebrar-hi una reunió de patrons. El propietari de dit local tingué notícies de que la reunió esdevindria un acte polític, i digué que si era per a la primera cosa, no tenia res per a objectar-hi; més, com que ell no era polític, no volia consentir cap acte d'aital naturalesa a dintre casa seva. Els organitzadors insistiren, publicada ja la fulla, i el mateix senyor Amigó encara anava dient que no's tractava d'un acte de política de cap mena, fins que al final no pogué mantenir-se més l'equívoc i va convenir-se que el míting no se celebraria en el local anunciat.

Es dir, que abusant de la bona fè d'un modest industrial, pretenien donar-li, a aquest senyor, gat per llebre.

Que's digui si aquesta manera de procedir és gens correcte i sèria

I que s'ens digui també, i ben clarament, — com així sempre parlem nosaltres, — on, quan i com ha intervingut en aquest assumpte el senyor Torras, o algú dels seus amics.

Esperem assentats.

Ens consta positivament que per part de certs senyors de la Lliga Regionalista s'intenta coaccionar la voluntat d'un amic nostre del districte, amenaçant-lo amb una suspensió, que decretaria cert Tribunal, cas de que no s'avingui a ajupir-se a les exigències de dits senyors.

Aquests són els procediments que els dicta la seva consciència —si és que en tenen— als dignes (?) patriotes de *nyigui-nyogui*, quina *honorable* tàctica està sempre a mercè de les seves conveniències polítiques i particulars, mai en avinença amb els dictats de cavallers i homes d'honor.

Estarem alerta, i si les confidències que tindrem ens ho aconsellen, denunciarem el fet amb tota classe de pormenors.

A l'ensem, preguem a nostre bon amic que no fassi cas d'amenaques ridícules i no obliidi que la llei autoritza les recusacions; i, ademés, que pensi que la justícia hem de buscar-la allà on sigui; encara que és molt dolorós pensar que aquesta *senyora* a voltes no radica a Barcelona.

No obstant, cal tenir sempre fè en la Justícia.

D'això, ells en diuen treballar per la causa de Catalunya.

Malvats!!

Als nostres amics i llegidors, EL DEMÓCRATA els desitja que passin amb tota felicitat les festes de Nadal.

I que l'any nou, ja proper, sigui bona anyada de prosperitats per a tots.

Al Cèssar el que és del Cèssar

Ha sigut comentat el fet de que tant a l'Assemblea com al míting de concentració lliberal celebrats el 26 de novembre, li fos tributat al senyor Macià un elogi que creiem ben meregut, ja que per la seva honradesa i abnegació s'ha fet acreedor a aitals homenatges; i en aquests moments, no podem per menys de remarcar-los d'una manera especial per la seva discreció i formalitat i la altesa de mires amb que parlà al míting nacionalista que tingué lloc el dia 8.

Es inútil que els regionalistes pretenguin desvirtuar les paraules del senyor Macià en forma que complagui als amics de don Santiago. Nosaltres, tant amb la ploma com de paraula, no podem ni volem anatematitzar sistemàticament ço que diuen els nostres adversaris polítics, quan en fer-ho es posen en el terreny sincer del que els dicta la seva consciència d'homes honrats.

Més, això de que en Torras ha variat de manera de pensar i que per aquest motiu ara no el segueixen els del grup organitzador del míting separatista, és pura fantasia; i si aquests senyors que insulten volen discutir-ho serenament, estem incondicionalment a la seva disposició.

Si ells volen invitar-nos a la controvèrsia, hi acudirem amb molt gust. I si volen que la invitació parteixi de nosaltres, ja poden donar-se per enterats.

Dia, lloc i hora. Allà on vulguin i el dia que vulguin!...

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45,212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la *friolera* de 567,547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertràn i Musitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohoms de la Lliga Regionalista

Bloc Bonavía per a 1923

De venda a la Casa Garrell

Sempre els mateixos

Sempre ha estat patrimoni dels nacionalistes de la Lliga el jugar la insidia, la injúria i la calúnnia per a combatre als seus adversaris polítics,

El cas del corresponsal de «Gent d'ara» a La Roca n'és palesa prova.

No basta fer campanya contra l'actuació política i administrativa dels nostres amics en aquell Consistori, car la seva història i la seva honradesa sense màcula, els posa a cobert de tota malèvola suposició; es fa precís que, procedint com gent ineducada, baixa i barroera, traspassin el líndar de la vida pública, per a ficar-se en ço que té d'ésser respectat per totes les persones honrades.

Però, quin concepte poden tenir de la dignitat i de la honradesa els qui s'han fet un pedestal a base d'injúries i calúnnies?

Vet-aquí el programa de la Lliga, que, pel que es veu, ha pogut per dissort, arribar fins a La Roca.

Voien titllar de cacics als nostres amics, que foren, precisament, quins varen anorrear-lo, per a sempre de La Roca...

Qui no recorda les eleccions a Corts, fetes sots la coacció del sometent armat? Qui ha pogut oblidar l'imperi feudalista dels temps d'en Plaja, en que es consideraven de gran justícia els atropells i vexacions comeses en les persones de nostres amics?

Si podessin impresionar-nos certes actituds, que no ens fan fred ni calor, perquè denoten els últims ledalls d'una oligarquia política ben prompte oferiríem als nostres amics de La Roca la recepta infalible per a acabar amb els lladrucs d'aquests gossos folls...

Folls de gana.

NOTETES

En un acte «tant important» com el realitzat el dia de l'Assumpció en nostra ciutat per «elements» nacionalistes, «La Veu de Catalunya» no hi envià representant.

Això, que és molt significatiu, puix demostra que l'«èxit» estava descomptat, prova també que alguns dels oradors, no eren pas del cantó de la Lliga i, per tant, temien que allí es digués alguna barrassada contra la mateixa.

Diem tot això perquè en repassar la «Veu» del dia 10 i en ressenyar dit acte, el diari regionalista, copia textualment els paràgrafs de «La Publicitat», que fou l'únic diari que envià allí representant. Més, com que alguns dels oradors parlaren de la Lliga un bon xic despectivament, el diari regionalista omiteix en la seva crònica els paràgrafs «comprometedors», i atribueix a l'acte un caient del que en restaren ben lluny alguns dels parlaments allí emesos.

La gent de la Lliga ho aprofita tot; més, no es necessita ésser gaire viu per a descobrir aquestes «genialitats».

Ja ho hem dit altres vegades: La «Veu» fa molt poc honor als seus llegidors, tractant-los de xinos...

Potser-ho són!

Fa ja molts dies que es ve parlant de l'acte realitzat pel senyor Ardanaz, en retornar a la Mancomunitat de Catalunya una comunicació redactada en català.

Nosaltres, que tenim per nostra parla tots els amors i respectes, no volem aquí explicar el fet, conegut ja de tothom; més com que la gent de la Lliga ha donat al mateix una gran importància — mandanga pura! — no podem menys d'estranyar-nos de l'actitud del senyor Puig i Cadafalch que en dirigir-se a una autoritat civil, ho fassi en català, essent així que, quan és militar l'autoritat, redacta les comunicacions en la tan bescantada llengua de Cervantes.

Segurament que el senyor Puig i Cadafalch dirà que els sabres punxen

Naturalment!..

Visca la mandanga!

«Gent d'ara», en un article rampló i molt mal intencionat, parla de mares afligides, de vides immolades, de sofriments soferts, etc., etc., referint-se a la impopular campanya del Marroc.

Això, que està en l'ànim de tothom, fa llàstima oír-ho d'aquesta gent, puix hem de recordar que després del desastre d'Annual, el senyor Cambó, ministre de Finances allavors, abocà tota l'Hisenda espanyola amb intent de el què sab tothom.

I qui diu abocar-hi l'Hisenda, vol dir també portar-hi els fills d'aquelles mares que tant han plorat

No hi ha dret a retreure llàgrimes d'altri, per a fer quatre frases rebuscades i buides de sentit, per a anar i voler fer entendre que d'això en tenim la culpa nosaltres.

Som partidaris de que, com als Estats Units, s'implanti la llei seca.

El vi fa masses desgràcies.

«Gent d'ara», en ressenyar el míting separatista celebrat el dia de la Mare de Déu, diu que aquest el donaren tots els grups nacionalistes, «excepte la Lliga Regionalista»

Això, que en la forma dita pot entendre's de diferents maneres i es presta a l'equivoc, com tot ço que diu aqueixa genteta, ens mou a preguntar si la Lliga és regionalista, nacionalista, catalanista, autonomista, separatista, republicana, lliberal o conservadora, perquè nosaltres es entenem que són nacionalistes tots aquells que volen per a Catalunya el que sia reconeguda la seva nacionalitat, i mentre la Lliga accepti prebendes com cessanties de ministre de l'Estat Espanyol i alts càrrecs en el sí d'entitats polítiques netament espanyolistes, no podem capir com aquí a Catalunya s'adhereixen a actes que són netament contraris al sentir i pensar de la gent *d'allende*.

Nosaltres voldríem que la Lliga exposés concretament un programa polític i que no fos un conglomerat de varis grupets fracassats, quals fluctuacions es mouen al sò de negociis, grans sous i prebendes... assequibles.

Els sempre retreuen la falta de conseqüència als polítics, i naturalment, a ells mai podeu dir-los altre tant, puix no se sap de quin color són.

Encara que semblen molt al color de «goç quan fuig»...

I naturalment, és aquest un color indefinible..

Com la política de la Lliga.

El senyor Vallès i Pujals, en un article publicat el dilluns d'aquesta setmana en un periòdic de Barcelona, té l'atreuiment de parlar de responsabilitats.

El senyor Vallès i Pujals és el menys indicat per a fer-ho.

Puix havem de recordar que abans del desastre foren ministres d'Espanya els senyors Cambó, Ventosa i Rodés; i després del desastre hi han hagut ministres regionalistes, entre ells els senyors Cambó i Bertràn i Musitu.

Els prohoms regionalistes són els menys indicats per a tocar aital assumpte. En la consciència del poble espanyol està que les responsabilitats assoleixen a molts i és ben segur que en l'honrada consciència del poble els noms dels esmentats *pronoms* hi són gravats i no pas nets de tota culpa, precisament...

Ja és ben segur que a Grècia no serien altra volta ministres...

Aquí, a Espanya, encara tornaran a regir nostres tristos destins, per a bé de Catalunya.. i dels negociis que's presentin.

Així sia. Amen.

Visca Catalunya!!

«Gent d'Ara» torna insidiosament a retreure que si aquell o altre alcalde d'aquest districte no assistí o be no va adherir-se a l'Assemblea del 26.

Nosaltres, que dessobles aquest punt hem rectificat i ratificat ja tot quant devíem, no ens toca ja altra cosa a dir, que no sia el que portem publicat en EL DEMOCRATA. Així, doncs, quedem per última vegada que els Alcaldes foren 12 i els regidors 106, fent un total de 118 representants dels 26 municipis de que es compon el districte de Granollers.

I a qui li piqui, que... que's rasqui. Vell-aquí!

Al entorn de la retirada de don Alfons Sala

Ha estat objecte d'animats comentaris el gest del diputat a Corts per Terrassa, En Alfons Sala, retirant-se de la política.

Tots els qui hagin seguit d'aprop la actuació de l'il·lustre diputat català, restaran convençuts que el seu últim acte està en perfecta consonància amb els realitzats en moments de commoció per a la política de nostra terra.

Hom recorda que en sorgir el grandiosos moviment de Solidaritat catalana, en Sala va guardar una actitud expectant, car si d'una part no creia viable aquell maridatge entre elements de les més oposades tendències tampoc volia ésser ell qui torbés la pau regnant en el seu districte.

Ateses les seves excepcionals dots, va ésser-li conferit, pel Govern d'en Romanones, el càrrec de Director General de Comerç, des de on va esmerçar ses energies en benefici d'Espanya, demostrant sempre la predilecció que sentia per Catalunya, a l'extrem de que, per no haver-se concedit a Barcelona els beneficis de dipòsit franc, tal com li havia estat ofert pel cap del Govern, va dimitir el càrrec, separant-se del partit liberal.

Les campanyes laudatòries per al Director General Català—des de «La Veu de Catalunya»—varen ensenyar-nos a admirar la honradesa i energia d'un polític que abandonà totes les preeminències inherents a un elevat càrrec, per haver sigut preterida pel Govern d'Espanya la capital de Catalunya.

La comèdia de les responsabilitats pel desastre d'Annual, representada recentment a les Corts, ha estat suficient per a que el digne diputat per Terrassa, quina brillant actuació en el sí de la Comissió parlamentària, dictaminant dessorre les responsabilitats polítiques a exigir, ha meregut unànim elogi, prengué la ferma resolució d'apartar-se definitivament d'una política prenyada de convencionalismes, quan no moguda per particulars interessos i petites passions.

No és altra la gènesi de la retirada d'en Sala.

Ja sabem que els avui detractors de l'il·lustre expresident de la U. M. N., precisament els mateixos que l'havien glorificat *ahir*, volen aparentar veure en la decisió tan comentada, la por pel resultat de la pròxima lluita electoral, sense calcular que, d'ésser encertada la falsa suposició, denotaria una vegada més son amor al districte que representa, car voldria evitar-li una lluita estèril que a res conduiria com no fos a fomentar odis o rencúnia

La Gazeta dels xinos

Sembla talment que els de «Gent d'Ara» es dirigeixin als seus llegidors (?) del *Celeste Imperio*, car no veiem possibilitat de que ningú, a Granollers, pugui capir les se es incongruències.

On han llegit o quan han somniat el que en Torras hagi acceptat cap compromís ni atès cap requeriment d'en Cambó?

El nostre diputat accepta els compromisos que poden interessar-li i en ço que es refereix, a requeriments d'en Cambó, com sia que políticament parlant no ens mereix aquest senyor cap classe de garantia, si vol adoptar una *posse* simpàtica i en relació amb les seves doctrines, que prediqui amb l'exemple i que dimiteixin llur càrrec els alcaldes de R. O. que, abusant del predicament que en el darrer Govern conservador tenien els nacionalistes de la Lliga, i renegant de les seves doctrines, varen assaltar les presidències de les corporacions municipals, contra la voluntat dels Ajuntaments

En Cambó, que durant la última legislatura no va sentir la necessitat d'aportar al Parlament el problema català, potser per les seves *concomitancies* amb en Sánchez Guerra i Companyia, en el precís moment en que es va plantejar la crisi i es veu la possibilitat d'un canvi de política en el govern de la Nació és quan el *leader* regionalista se sent *torero* i fa una sèrie de renunciaments que no tenen altra virtualitat que patentitzar una vegada més la seva desaperició.

Prou va tirar-l'am en Francisquet de Verges, emperò no hi varen pas acudir tots els peixos!

En el Jutjat Municipal

El dijous va celebrar-se, en el jutjat municipal d'aquesta ciutat, un judici verbal civil, instat per la mare d'un soci de la secció recreativa de La Unió Liberal, conegut per Enric Pou, contra el President de la esmentada societat, en reclamació de *dotze pesseres* que per equivocació—diu— va pagar dugues vegades com a quota extraordinària de la última festa major.

L'assumpte en sí faria riure, si no s'hi amagués la peculiar mala intenció del conegut advocat En Santiago de Riba i del procurador En Pere Pineda—qui en l'acte del judici representava a la part activa—que han volgut fer-ne una arma política i provocar el consegüent escàndol, portant als Tribunals a la primera societat de Granollers.

El que no calculen, i si per cas en fan despreci, són les conseqüències que n'esdevindran d'una tan temerària com repugnant acció, comesa per un infeliç que s'ha prestat a servir d'escambell als *primates* de l'*Hostal de la Guatlla*; car ja poden suposar que La Unió Lliberal no restarà quieta davant la infàmia de que se la preté fer víctima, i que portarà, obligada, les coses a son verdader terreny.

Els catalanistes d'avui, volen desenterrar els procediments iniciats en aquest districte per En Bonaventura Mª Plaja; en prenem nota i ens posem en guàrdia, en la seguretat de que nosaltres acudim sempre al terreny que ens porten, si aquest ens plau.

MUNICIPALS

En la sessió de l'Ajuntament, que va tenir lloc el dijous passat, va quedar acordat per la Corporació el fer la claveguera del barri del Lladoner, previs els estudis tècnics i el pre-supost formulats per l'arquitecte municipal En Manuel J. Raspall. Manca ara l'aprovació per la Junta municipal de vocals associats i la del Governador civil de la província.

Dita claveguera, està projectada pel cantó del darrera de les cases de l'acera dreta del carrer d'en Prim i les de l'esmentat barri; començant en les primeres cases del davant de la finca del senyor Sampere, per a anar a desaiugar a la col lectora de la plaça d'en Verdaguier.

Serà una millora trascendental pels veïns interessats així com per a les indústries a l'engròs que allí tenen llur estada.

□□□

També en la pròpia sessió municipal de dijous passat, s'aprovà l'autorització sol·licitada per la companyia «Energia Elèctrica de Catalunya», d'extendre la xarxa pública per al suministre de llum.

L'Ajuntament li demana l'instal·lació de quatre potents llums, que pensa instal·lar en la plaça d'en Guimerà, i sembla que ho concedirà aquella companyia, demés dels divuit mil kilowats que ja té concedits per a l'enllumenat públic.

GACETILLAS

Al Casino de Granollers es celebrà, diumenge passat, la reunió anyal per a l'elecció dels socis que han d'ocupar els càrrecs vacants en la junta directiva. Sense la més lleu oposició, fou elegit president En Alfred Canal, i es reelegí, per als càrrecs de tresorer i vocal, als senyors En Ignasi Vallhonestà i En Ignasi Mendo.

L'enhorabona.

Diumenge passat morí la senyora Na Teresa Molins, es, osa del jove encarregat del Cafè del Casino de Granollers, En Pere Barrescà.

La mort ha segat una altra preciosa vida, en el moment precís que aquesta s'ha de trobar més en manca, per raó d'haver deixat dugues tendres criatures.

D. E. P. la virtuosa dama. I la seva família, particularment el seu espòs, rebin des de aquestes planes l'expressió del nostre més fervent condol per la pèrdua que'ls afligeix,

Ha fixat la seva residència a nostra ciutat l'inspector d'alcohols, recentment nomenat per a aquest districte, En Albert García Vicente. Benvingut.

Diumenge passat es reuniren al volt d'una taula de la Fonda d'Europa els senyors Josep Mora, Felip Font, Ignasi Vallhonestà, Enric Margarit, Josep Llobet, Ignasi Mendo i Esteve Sarroca, que formen l'actual Junta Directiva del Casino, per a despedir amicalment al senyor Mora, qui a fi d'any acaba el comès que s'imposà en acceptar la presidència d'aquella entitat en moments d'apassionament entre els socis d'aquella casa.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers

Bloc Manelic per a 1923
De venda a la Casa Garrell

COMESTIBLES

PASTELERIA : REPOSTERIA

CASA CUNILLERA

Plaza Constitución, 28

**La Doctora
T. Campaña Cassi**

Miembro de la «Société de Médecine et d'Hygiène Tropicales» de París
Secretaria de los «Archivos Médicos Franco-Hispano-Americanos»
Ex interno de los Hospitales de Saint Louis, Broco, Hotel Dieu
y Rothschild, de París

Tiene el gusto de ofrecerles su
Consultorio Médico y Quirúrgico para Enfermedades de la mujer (PARTOS)

Consejo de Ciento, 322, ent.
De 11 a 12 y de 2 a 4

Barcelona

Miquel Crusellas**GUANO CONCENTRAT**

NITRATS : SOFRES : SULFAT DE COURE
PRIMERES MATERIES

Magatzem i despatx: CARRER DE BARCELONA, 5

EUSTAQUI MARGALL

Ex encarregat de la casa J. i J. Trullás d'aquesta ciutat

FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

Carrer d'en Prim, 5.-Telèfon 133.-GRANOLLERS

CASA GARRELL**IMPREMTA**

Establerta l'any 1860

Articles d'Escriptori i Dibuix
Llibres Ratllats : Blocs Notes

Diaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

Eduard PUJOL

Clavé, 35 ANTIGA CASA GRAS Telèfon 47

Novetats : Camiseria : Merceria
Roba blanca : Géneres de punt
Articles per a regals
Paraigües : Bastons
Ombrel·les

ANISADOS
MONTAÑA

COGNAC
MONTAÑA

Anís La Perla del Vallés

Fábrica: Calle de San Jaime
Despacho: Santa Elisabet, 7 y 9

CERRAJERÍA DE OBRAS
ESPECIALIDAD EN HIERROS FORJADOS

JOSÉ PLANA

Calle de Prim, 59

GRANOLLERS

GORRAS Y SOMBREROS

ULTIMOS MODELOS

PRECIO FIJO

Clavé, 23 - A. VILLA - Granollers